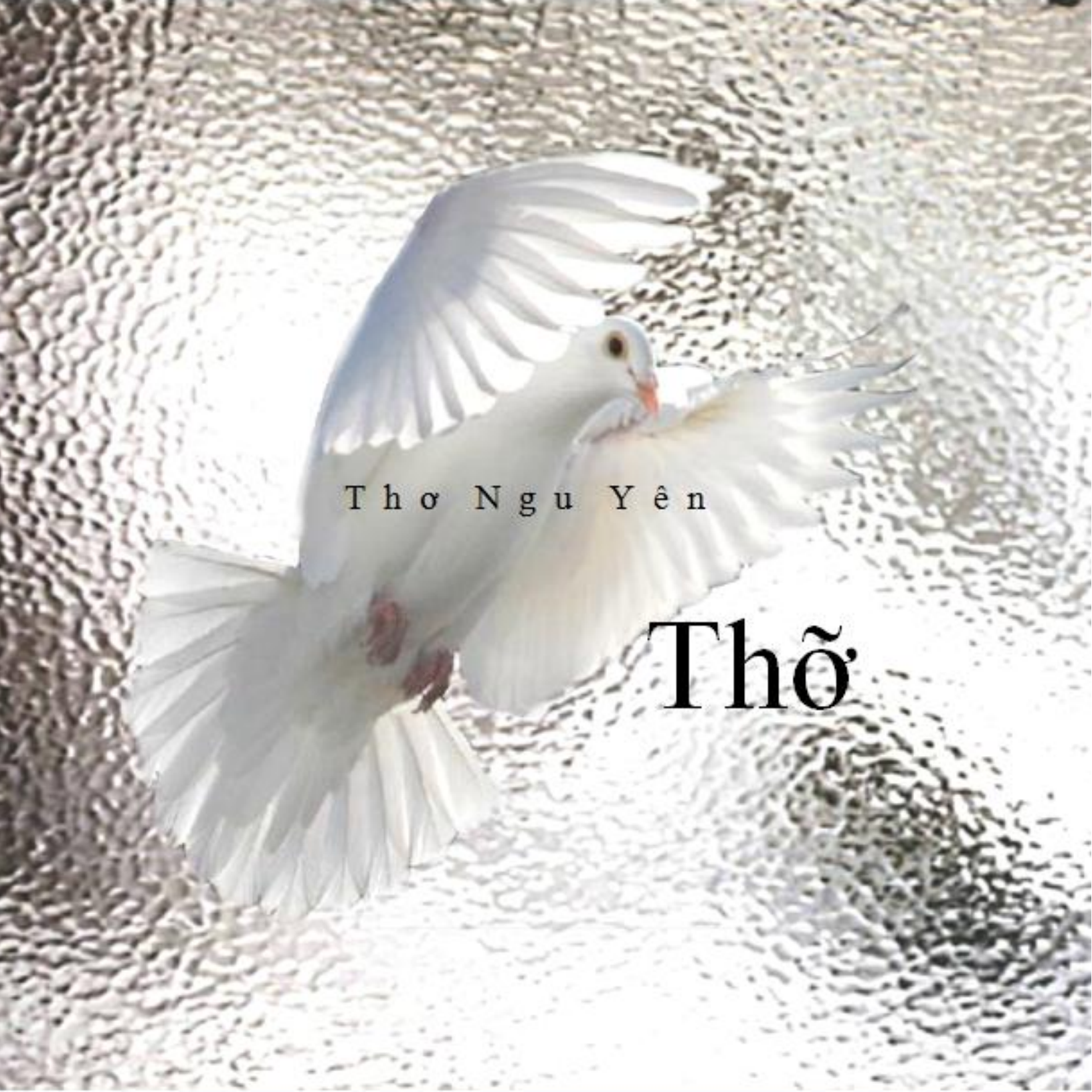

A white dove is captured in mid-flight, its wings spread wide, showing the intricate structure of the feathers. The bird is positioned slightly to the left of the center, facing right. Its head is turned slightly towards the viewer, revealing a small, dark eye and a reddish-orange beak. The background is a dense, textured surface of light beige and cream colors, resembling a close-up of a stone or a rough wall. The lighting is soft, highlighting the white plumage of the dove.

T h ơ N g u Y ê n

Thơ

Cơ Sở 9810

Ấn hành ebook

Tháng 12 năm 2013

Thơ

Thơ Ngu Yên

Không giữ bản quyền

Trên đường đi ra, xin gửi tặng

Ngu Yên

100 Triệu Chỉ Có 5: Thay Lời Nói Đầu.

*Lòng là nơi vô hạn
dừng lại ở cửa chết
bước qua
hoàn tất bao la*

*Cửa vào lòng rất hẹp
cánh bằng sắt
có canh gác ngày đêm
xét cả chiêm bao
và kỷ niệm*

*Những người gác tự nguyện
đòi quá nhiều chứng minh
hạch hỏi giữa chợ
rêu rao ngoài phố*

*.....
những quan chủ bút
những tướng xuất bản
những thượng nghị sĩ phê bình
những dân biểu kiểm duyệt
họ dàn ngang cửa lòng
dễ gì vào được
khó hơn lạc đà lọt lỗ kim*

*Trí là nơi lạ kỳ
dừng lại ở cửa chết
bước qua
hoàn tất phi thường*

*Trí có hai cửa mắt
đã nhỏ còn che màn*

mang đủ bệnh: cận thị, viễn thị, loạn thị, loạn sắc và mù
đọc chữ không đọc nghĩa
đọc nghĩa không đọc ý
đọc ý không đọc hồn

Gần đây, có kiểu đọc nhắm mắt

Gửi tặng 400 cuốn sách
bốn mươi mấy người mở
2 người đọc
người này nghĩ: cũng được
người kia nghĩ: viết chi mất thời giờ

Nếu gửi 40 sách
2 người mở
không ai đọc

Tìm đâu ra 4.000 người
tặng sách?

Cửa lòng lớn mà mở hẹp
cửa sổ trí có hai mà phủ màn
nghe nói trong ngoài gần 100 triệu
1 triệu người mở
500 người đọc
được như vậy
đã mãn nguyện

những người còn viết vì đam mê thường xuyên can đảm
không vì hư danh
hãy viết
vì 100 triệu chỉ có 5

Thở

làm thơ là thở

không đúng, phải là thở

hít vào bụi bặm vì trùng

thở ra cho máu đỏ, dạn dò tim đập canh thức nỗi buồn

hít vào mùi hơi hương thơm

thở ra thán khí nuôi lá xanh chờ trở hoa kinh ngạc

hít vào không gian-thời gian

thở ra hơi chữ nén, ngấm ngấm nổ ly tâm những nguyên tử linh hồn

thở nhẹ nhàng như thoáng gió bắt đầu cơn bão

thở cô đơn như thế giới chỉ có một người

thở âm thầm, biết nghe là tiếng hú thê thiết

thở tự nhiên hay vì sống không được tự nhiên?

mỗi câu thơ mang bản khoãn hơi thở

mỗi câu thơ mang dày vò hơi thở

mỗi câu thơ mang nội thương hơi thở

mỗi câu thơ mang bóng chết hơi thở

mỗi câu thơ mỗi hơi thở đầy bài thơ những hơi thở phục sinh

làm thơ là thở

hết thở không còn thơ

Rốt Cuộc Con Làm Thơ

Phụ nữ có điểm không ưa thích nhan sắc của mình

Đàn ông có lúc chán nản vì tài năng của họ

Ai cũng muốn có tình, có tiền, có danh hoặc có cả ba

dù thế giới trước sau chưa ai có đủ

Không có phải làm sao cho có

Lịch sử dày lên huyền thoại làm người

Cây Bồ Đề đã mất

Phật cứu bao vong linh?

Thế giới đầy hồi giáo

Chúa có quyền có phép

Tự chết cứu linh hồn

người tiếp tục bỏ đạo?

Chuyện vô ích quá nhiều

sao mẹ mãi dạy con làm người tử tế

Mẹ dạy đừng ăn cắp
cho con bị ăn cướp
Mẹ dạy đừng đánh nhau
để người ăn hiếp con
Mẹ dạy đừng tham những
để con phải hối lộ
Mẹ dạy tập khiêm nhường
con cúi đầu đã quen
Mẹ dạy đọc kinh
không thấy ai tới cứu
Mẹ dạy thật thà
rớt cuộc con làm thơ

Mẹ nói trần gian là rác
xin cho con yêu rác
Mẹ nói tiền là dơ
xin cho con yêu dơ
Mẹ nói dâm là rắn
xin cho con yêu rắn
Mẹ nói danh là cần sa
xin cho con hút suốt đời

Phụ nữ mặc cảm nhan sắc nên ghen tương đố kỵ
Đàn ông mặc cảm tài năng nên đố kỵ ghen tương
Nhìn thấy họ
lòng con mệt mỏi
Ở gần họ
hồn con chán chường

Mẹ nói thử
làm sao yêu người như yêu mình?

Xin lỗi mẹ
Chỉ còn vài năm sống
con không làm người tử tế nữa đâu
và không dạy cháu mẹ làm người tử tế

1, 2, 3, 4 và 5

từ vách này qua vách kia chỉ 5 bước
phòng hẹp như chuồng
mỗi lần ông đi 4 bước
rồi quay lại
không muốn bước thứ 5
vì không còn chỗ trống
không có ngõ ra

1,2,3,4
quay lại
1,2,3,4
quay lại
ông đi hết ngày
đi gần hết đời
1,2,3,4
1,2,3,4

dẫn vật bắn khoăn
bước thứ 5
có phải sẽ hết?
biết đâu
khi sát gần sẽ có lối thoát
"cùng tắc biến"
1, 2, 3, 4
tại sao không 5?

vậy mà vẫn quay lại
dẫn vật bắn khoăn
đi suốt ngày
đi gần hết đời
chỉ 1, 2, 3, 4

*đêm qua
thức dậy lúc giữa khuya
lại đi 1,2,3,4,
lần này quyết tâm
5*

*không có gì xảy ra
mũi chạm tường
không thể bước tới
không thể quay người
ông bất động*

*đã biết còn thử làm gì
ông hối hận
đứng dính vào vách
dần vật bắn khoăn
phải chừa một khoảng trống
dù rất nhỏ
để có tự do
dù rất nhỏ
phải cho mình cơ hội
quay người
dù phòng hẹp như chuồng
ông bất động
dính sát tường*

*bất chợt ông la lên
tiếng la khoái trá
bí mật gần hết đời mới khám phá*

bước lui.

Cái Đây Cái Kia

cái này
không phải cái kia
hai cái khác nhau

cái này ở đây
cái kia ở đó
hai cái khác nhau

không gian cái này
không gian cái kia
khác nhau
thời gian giống nhau

cái này không thể là cái kia
cái kia hoàn toàn độc lập với cái này
cái này cái kia sinh ra khác ngày
chết khác giờ
nhưng hai cái chung một phòng
nằm chung một giường
vị trí khác nhau
tình yêu buộc lại: chồng lên nhau

cái này cái kia khác nhau
đừng bắt cái kia giống cái này
đừng bắt cái này giống cái kia

Cốc...Cốc...Cốc...Cốc...

Bạn còn nhớ không?

lúc nhỏ khi đề ngón tay lên lưng con bừa củi

đầu nó gõ đều đều

cốc

cốc

cốc

cốc

.....

nó đen thui và hèn mọn

chẳng biết làm gì khác hơn

cốc...cốc... cốc... cốc.....

Khi cuộc đời dèn lên lưng người

bằng sức nặng thời gian và thất vọng

bằng tình dục sau cơn mộng du

người gục vào định mệnh

cốc

cốc

cốc

cốc

.....

nhịp tim bật tiếng nghe như khóc

Bạn nhớ không?

con bửa củi cánh và đầu rất cứng

gỗ chán rồi

ta thả nó đi

nó vội vã bay vào bụi cỏ

lủi nhanh như tên

bạn biết nó nói gì không?

- Nhờ lạy lục, thần tiên tha mạng.

Cốc...cốc...cốc...cốc...

lạy bao nhiêu năm

đến bóng cũng mòn

lạy ai?

tại sao lạy?

không biết

cốc...cốc...cốc...cốc...

không ai thả

không biết trốn ở đâu

làm sao có thể tự hào con người hơn bửa củi?

Một phút trước đây

con người vẫn còn quì sụp

đầu gối đều đều

cốc

cốc

cốc

cốc

....

....

....

Cái Miệng

Bóp từ từ miệng hả ra
đổ vào muống cháo
bóp từ từ ngậm lại
vuốt cổ giúp cháo trôi

Cái miệng này
xưa kia
thét ra lửa
ăn sơn hào hải vị
uống rượu đặc tiền
tằng hắng có người run
ra lệnh nhiều người chạy

Cái miệng này
mới vài hôm trước
còn dữ lắm
tráo trở tron tru
chê bai phê phán
một cơn gió nhẹ
nhịp tim lạc thần
cái miệng này
méo xẹo
nói không ai hiểu

Bóp từ từ miệng hả ra
đổ vào muống cháo
bóp từ từ ngậm lại
vuốt cổ giúp cháo trôi
Cố nói gì nữa?
phun đầy nước miếng

Cái Gì Dễ Lột Hơn Trái Chuối?

Trái chuối rớt trên lề đường
đàn ông mặc vét đi qua
không thấy
phụ nữ mặc váy tránh xa
thiếu nữ áo dài
nhìn
bỏ mặc
bà cụ lượm
quăng thùng rác
ông vô gia lục rác tìm đồ dùng
quăng trái chuối

Trái chuối rớt trên lề đường
thằng bé đến gần nhấc lên
thả xuống
cô mặc áo đầm bước ngang
cô nói iphone
không để ý
sém trượt
chàng lang bang
lượm
lột vỏ
ăn ngon lành

Trái chuối lột dễ dàng
sự thật lột dễ hơn
vì không có vỏ

Sự thật rớt trên đời
có người đi không thấy
có người tránh xa

có người bỏ mặc
có người quăng vào rác
có người tìm quăng ra
có người nhấc lên thả xuống
có người bước ngang
có người vấp té
có người nuốt ngon lành

sự thật không có võ
dễ lột hơn chuối
có người đang lột
là người đang đọc

Mượn Tiền Nhớ Trả

*Lòng chờ đợi người quen
trả tiền
thật khó chịu
lạ thật
tiền của mình
ngại không dám hỏi
thì thâm trong tim
hối hận chẳng ai nghe*

*Thơ rất nhiều
mượn không trả không cần trả
mượn rồi quên
không sao
mượn lấy luôn
càng tốt
Thơ bừa bãi khắp nhà
không có bản quyền
lấy bao nhiêu cũng được
Tiền không có bản quyền
nhưng nhớ trả*

<i>Chờ đợi người yêu</i>	<i>buồn bã</i>	<i>ngghi ngờ</i>
<i>chờ trả tiền</i>	<i>bực bội</i>	<i>làm thơ</i>

Nghệ Thuật Mượn Tiền

Mượn

*nghệ thuật dụ dỗ có lý do chính đáng
và vai tuồng đào kép lâm ly*

Mượn

*không cần sáng tạo
kịch bản nhàm chán, không mất hiệu năng
ăn thua cách trình diễn*

Kép mùi đào thương dễ vay tiền

kép hề đào điệu dễ mở túi tiền

kép độc đào cay khó người cho mượn

nhưng mượn được có thể mượn hoài

Mượn

một cách lấy kèm theo lời hứa

chinh phục lòng người nghệ thuật cao

một cách cho câm không dám nói

khắc vào tim người nghệ thuật sâu

Làm sao mượn chủ nợ sung sướng?

Làm sao mượn chủ nợ cho thêm?

Làm sao mượn chủ nợ ngưỡng mộ?

Làm sao mượn chủ nợ cảm ơn?

Sáng tác là một cách mượn

Luật Trả Tiền

Ông chết rồi biết trả cho ai?
Bà chết rồi biết trả cho ai?

Tiền mượn đã lâu
dùng rách nát
đã nấu thành cơm cháo bao năm
đã tiêu xài mua đi bán lại
đã sinh lời biết trả cho ai?

Lúc ông cho mượn không cần đếm
lúc bà cho vay đưa túi đầy
bao lâu cũng được không đòi lại
đáo hạn rồi biết trả cho ai?

Biết trả cho ai?
ngày ngày ra không gian phân phát
trả cho người xuôi ngược thời gian
người nhận lấy
người không nhận lấy
những tờ rơi đất bụi sẽ chôn vùi

Hãy trả lại những gì đã mượn
đừng cưu mang hành lý nặng nề
trả cho hết cả lời lẫn vốn
còn bao ngày trả bấy nhiêu

Sáng tác là một cách trả

Mùa Bướm Trẻ

Những thi sĩ trẻ

làm thơ

như ngàn cánh bướm linh động

vườn nhà quê tôi đẹp nắng mùa đông

chưa chiêu ngụm trà nóng

lòng ấm áp làm sao

Mùa đông qua

nhiều tuyết

nhiều gió nhiều mưa

đàn bướm già bướm lạ mê công

những lời thơ ế ẩm chợ tàn

vườn nhà quê tôi hiu hắt

buồn tự nhiên trên hoa lá ép khô

Những thi sĩ trẻ

mười ngón tay trở hoa xương rồng

nhảy múa trên phím thơ

vẽ lên màn ảnh những nét hằn trăm năm tình tự

ngàn cánh bướm ngàn sắc màu

chập chờn khởi sự mùa xuân

vườn nhà quê tôi mừng rơi nước mắt
hoa xương rồng gai xương rồng
ngón tay cùng linh hồn chảy máu
thơ không chỉ có hương thơm
không chỉ có hoa
còn có gai góc đing dao bén nhọn
nước mắt rơi sao bằng máu chảy

bốn ngàn năm mẹ Âu Cơ cầm tay tập viết
những thi sĩ trẻ
làm thơ
như ngàn cánh bướm linh động
vườn nhà quê tôi đẹp nắng mùa đông

Tháng mười hai sắp hết rồi
còn chưa mùa xuân sao?
tuổi già vui khe khẽ
hát rằng:
" Kia con bướm vàng
xòe đôi cánh
trông nó bay xa xa kia
ông già xem..."

Đáng Lẽ Không Nên Nói

*Tôi mãi băn khoăn
vì sao người thích nói
những gì không đáng nói*

*Một mắt hai tai
nghe hai nói một
sao lại nói
quá nhiều những gì không cần nói*

*Có phải lời nói sơn son thếp vàng lên đồ giả tăng thêm ý nghĩa?
có phải ý nghĩa khuếch trương cho sĩ diện vinh quang?
có phải sĩ diện mặt nạ che mắt nhìn hoá thân thông thái?
có phải nói trùm màn vô hình che dấu uơ hèn?*

*Lời và nói là hai thứ khác nhau
lời có nói, có khi không nói
nói có lời, có khi không lời
giả và thật, hai thứ giống nhau
khi cố ý hay vô tình không phân biệt*

Lời nói giả như tóc giả trùm lên đầu hói
đêm về soi gương vẫn trọc đầu
bạn có thấy gương mặt buồn lúc điếu tang?
quay lưng ra cửa giỡn cười âm ỉ
tôi mãi bắn khoăn
vì sao người không chịu nói
những gì cần phải nói

Mang bắn khoăn vào thơ
tôi lại bắn khoăn hơn
sao lại làm thơ
những gì không cần làm

Đêm Giỗ Còn Một Mình Với Con Muối

*khi ngồi bất động rất lâu nghĩ về những tâm khổ
làm người thật sự là làm gì?
đèn khuya sơn ánh vàng lên bàn thờ màu nảo lòng kẻ sống
những hình chưng người chết không thấy ai về
họ thật sự đã làm gì trước khi hấp hối?*

*mắt họ nhìn ra dường như linh động thấy được tôi
còn mắt tôi sống động sao không thấy
làm người thật sự là thấy cái gì?
mắt họ muốn nói: Chết rồi mới thấy hoặc chết rồi vẫn không thấy?*

*vang vang thâm lặng tiếng đọc kinh ban chiều
cầu cho tôi cầu cho người quá cố
không hiểu ai đang nghe ai
họ là những người đã dạy tôi khôn lớn
làm người thật sự là nghe điều gì?
họ không còn nói, tôi vẫn nghe xung quanh đời huyên náo
nghe rất nhiều, biết quá nhiều, sao không rõ ràng
sống là nghe hay chết mới nghe?*

Khi ngồi bất động rất lâu nghĩ về những tâm khổ
chuyện khổ tâm lớn hơn con muỗi đậu trên tay
nó đâm xuống rồi tôi sẽ đau ngứa
làm người thật sự nên làm gì?
đập con muỗi hay tiếp tục đào sâu sống chết?

Đừng Quên Bước Tới

Bạn tôi

những người đi tới

nhưng nhìn lui

*tiếc hoa quá khứ chưa kịp trở sắc màu tường tượng, ví dụ như màu đường cầu vồng, hay màu
lóng lánh trên giọt sương phản nắng*

*tiếc căn nhà thương yêu cất bằng gỗ trắc, gỗ gụ, gỗ của muôn đời khắc tượng, mái ngói âm
dương lợp theo tử vi cầu chứng lịch sử mấy ngàn năm*

tiếc cho những ai chưa biết đến đáy giếng tư tưởng uyên nguyên có con ếch kêu đồng vọng

*tiếc cho thi vương văn vương sử vương dựng sách còn quá nhiều điều không hiểu phát xuất từ
đâu*

tiếc cho những ai chỉ nhìn phía trước không biết phía sau vô cùng kỳ diệu

bạn tôi

những người nuôi tim

tiếp tục nhìn lui

khi đi tới.

Đọc lại lục bát Nguyễn Du thấy hay nhưng không độc đáo

lục bát Phạm Thiên Thư khen nhiều nhưng chưa bằng Nguyễn Du

lục bát Bùi Giáng tài hoa độc nhất

người bình thường thơ bình thường

người bất thường thơ bất thường

đời khôn khó sinh thơ khôn khó, không chắc thơ hay

tình không có thơ có tưởng tượng, chắc là thơ dở

trên đỉnh núi cao chót vót có thứ gì làm sao biết nếu không leo lên?

đàn kiến tổ chức khéo chỉ bò tới nóc nhà

con ong xây dựng tốt chỉ bay xa trăm dặm

đường đi tới không cùng, hãy đi đi

bạn tôi

những người nhìn lui

*họ chậm rãi chăm chú nhìn thật xa vào dĩ vãng, mong thấy đóm lửa Nguyễn Khuyến ngồi câu,
mong tìm ra da rắn Nguyễn thị Lộ, dĩ nhiên quang trọng nào hơn vua Kinh Dương Vương. không
biết bánh tráng xuất hiện từ lúc nào*

các bạn của tôi

chúng ta đã có một quê văn rục rờ và một thời huy hoàng

xin nuôi mãi trong tim

đừng quên bước tới.

Hương Chanh

3 giờ sớm

giọt sương đậu trên lá chanh

khóc chẳng?

trái chanh rụng trước mùa

Em đến khi hoa chanh nở trắng thật trắng

thơm tình khiết nhẹ nhàng

thời gian ngắt đi từng cánh

thả vào tàn tạ không gian

em vẫn đẹp, cười tươi tắn

tròn tròn một quả chanh

hít thật sát mới thấy mùi sang trọng

Những thiếu nữ lài, huệ, lan, hồng, cẩm chướng, thủy tiên

từng nở hoa trong vườn

cho hơi thở từng thơm tho dĩ vãng

cho tuổi trẻ từng tung bừng rực nắng

mãi chiều hôm mới sự tĩnh hương chanh

để yêu em như thuở ban đầu

Bây giờ
giấc ngủ ngắn
làm mơ không trọn vẹn
thức dậy nghe sương khóc lóc muôn loài
đêm rơi nước mắt đường như đêm hiểu rõ
rồi phải già từ khi vật nặng phai
đêm ngủ ngắn
ngày không dài hơn
vỏ chanh màu vàng chín
rồi vàng mỗi một
rồi vàng thấm thía
sương từng đêm đậu trên lá khóc thầm

5 giờ sáng
âm u đêm bắt đầu sóng dậy
nặng lên rồi nước mắt vẫn chưa tan

Lý Do Anh Yêu Em

*Chiều tà lừng thu đỏ như nhuộm phẩm
lái xe về xa lộ ngược mặt trời
giữa cầu mở ra nửa miệng lửa
nuốt đoàn xe chậm chạp xuống cõi âm
như đàn kiến công nổi buồn về ổ*

*Trên lưng châu nặng, trước ngực trần đau
một con kiến lão đảo
rời bầy bò về cõi khôn nạn
gió thổi dài đuổi theo*

*Già khi bò cũng chậm
hành trang không có gì cũng nặng
hồn rỗng tuếch cũng xẹp
gió thổi dài đứng lại chờ
đường phía trước ngập ngừng dĩ vãng
bình minh là mặt sau hoàng hôn
nửa khuya đêm lật lại
cho nắng đầu thai
con kiến thổi dài đứng lại chờ*

Qua khỏi cầu
đoàn xe tản lạc vào ngoại ô
những con kiến về ổ
mừng nhau một ngày sống sót
đó là lý do
anh yêu em từng ngày

Độc Thơ

Người tôi hải ngoại

thích đọc thơ tình

từ lãng mạn càng ủy mị càng tốt

lời điểm trang càng bóng bẩy càng hay

nhí nhảnh dễ thương duyên dáng muôn thuở học trò

sống dĩ vẫn còn hiện tại quên lãng

mười bài thơ tình chín bài rười giống nhau

họ thừa nhiều thứ

nhưng thiếu tình yêu

Người hải ngoại tôi

thích đọc thơ buồn thảm

tự trừng phạt mình

vì an thần sung sướng

những bài thơ chữ buồn, không thấy buồn

những bài thơ chữ khổ, không thấy khổ

*những bài thơ cô đơn, không cô đơn
đời sống lũng một lỗ sâu hoắm
đổ sao đầy ảo tưởng làm người*

*Người tôi hải ngoại
dư tiền mua đồ thật
thiếu hồn đọc đồ giả
ôi thơ! sao người khổn khổ thế này!
người mất dần cá tính vì người hâm mộ
người thích mặc đồng phục vì người say mê
ôi thơ! sao người tội nghiệp như thế này!*

*Người tôi hải ngoại
không thích đọc thơ trâm tưởng
vì đời quá bình an*

Phản Bội

*Cuối cùng rồi: tôi phản bội chính ta
những bản khoản tự vào dòng nước
chảy ngăm vào đất sâu
những ước mơ xay nhuyễn
lọc đậm phin cà phê
càng uống càng mất ngủ
những việc làm xong
quay lưng không quen biết, không hỏi tiếc
như khi tình bỏ đi*

*Cuối cùng rồi: tôi phản bội chính ta
lòng Du-Già phải bán Chúa
để lên thiên đàng*

*Ừ, ta sinh ra không có ý
vậy mà thời giờ dần dất thời gian
bắt đầu từ phân vân qua bản khoản đến bất lực
niềm tin co rúm sợ thiênhuệntạihưvô*

không biết tin ai đành tin chiếc bóng

*bóng ngã theo hoàng hôn bước ngại ngờ
khi bóng gối đầu vào chân trời vô tận
hãy dặn lòng bình nhiên
cứ giả vờ rồi chết chớ sao
không giả vờ cũng chết chẳng ra sao
cuối cùng rồi:
tôi phản bội chính tôi*

Đến Nơi

*Viếng đám tang tôi
có thiên thần
có ma quỷ
có người yêu thương
có kẻ bàng quang
trong hòm nhìn ra sẽ lấy làm lạ
vì sao buồn khi tôi được an nhàn?*

*Đến nhà quàn lần cuối
có người
có Phật
có Chúa
vì cuối cùng tôi chẳng theo ai
xa người xa Chúa xa Phật
một mình đi dù chẳng biết về đâu
sẽ... sẽ...
trong hòm nhìn ra cảm giác khô hài
sao xin bảo trợ cho người đã chết?*

Đưa đám tang tôi

mình ơi, con ơi, cháu ơi
mỗi người lượm một viên đá
giữ suốt đời
khi nào mất hết đá
ta đã đến nơi

Trông Xoài Ra Cam

1.

Cam chín màu vàng

xoài chín màu vàng

rễ xoài từ phương đông nơi mặt trời mọc

rễ cam từ phương tây nơi mặt trăng lên

nơi tôi đến mặt trời đã lặn

2.

Bay trên trời hướng về quận Cam

cánh trái chạm người đàn bà che khăn hồi giáo

- Chào bà, bà khỏe không? Tôi người Việt

- Katara ú mani sula ka tra da

cánh trái chạm thầy Huyền Tĩnh

- Chào thầy. Thầy khỏe? Thầy đi đâu?

- Đời ở bệnh viện lâu quá, tu trở về chùa

Bay trên trời

tay trái chạm bom có thể nổ

tay phải chạm dây cứu rỗi linh hồn

chuyến phi cơ chở 155 kẻ lạ

không lý nào số mệnh giống nhau?

Bay trên trời

người Việt ngồi trước ăn xoài

phẳng phát bàn tay mẹ lột vỏ

cắt thành hình vuông trộn cơm

cơm nguội ăn với xoài chín

ba tôi trồng cây xoài sau vườn

cùng một tuổi với tôi

cả hai cùng khôn lớn

trái nhỏ đắng, trái xanh chua, trái chín ngọt

càng ngọt càng vàng

khi chín tận cùng rơi xuống đất

trước khi sinh dòi

thơm vô cùng

- Samufi ula ula ula

- Thầy ơi, mình đứng dậy cho bà đi ra

không chừng bom sắp nổ

bà hồi cười khăn che mặt rung rinh

- Tôi là người Việt

gốc Chàm

3.

Người phân biệt sắc chàm
nhờ thấy màu đen màu trắng
người phân biệt da vàng
nhờ có da trắng da đen

Trắng hợp với quyền hành vũ khí
đen hợp với chống đời, ca nhạc, thể thao
vàng hợp với hoang tưởng, mưu cơ, bắt chước
tím hợp với người bị tra khảo bạo hành
xám hợp với người chết

Quận Cam

tràn lan màu vàng
vàng pha với vàng không vàng hơn

Anh bạn đón, hỏi:

- Ăn gì?

- Phở vàng

- Uống gì?

- Cà phê vàng.

- Gọi mấy người bạn ra?

- Ủ, bạn vàng

Ngày xế trưa

Phúc Lộc Thọ, ba ông không dám cử động

giữa nước vàng dãy sóng

giữa gió vàng cuồng phong

giữa mạ vàng

những ly cà phê dựng sử

Factory

cà phê xưởng

ngồi giữa lưng trời

trăm trổ cảm tác thị phi

chuyển lửa tin đồn phê phán

chiếm một ghế ngồi

khoanh vùng giang sơn

cà phê xưởng

có linh hồn thất tán thường xuyên

nhieu nhất là nghệ sĩ

cà phê thơ

trà đá nhạc

sinh tố văn

nước lạnh họa

cà phê xưởng hồn nhiên ngày tháng viện bảo tàng

4. (Nghe: http://youtu.be/pg26CgRpj_Y)

Đêm quận Cam

ngủ nửa chừng thức dậy

theo taxi xuống biển Huntington

theo biển qua cầu Đạo

theo cầu dừng nghe hát:

Ông già râu tóc bạc phơ

ôm cây đàn thùng

cả hai non thể kỷ

- " Long...long ago...

I came as the wind

blew....blew....and blew...

and blew...through my sing..."

Phố biển đêm

gió biển mặn

người đi

ông ngồi phàn phật gió

thổi mát ...blew...and blew....

Tôi ngồi xuống bên cạnh

hát bè theo giọng trầm
- " Long...long ago...
the sunlight brought me down
down...down...and down....
and down...out the bound...."

Vắng người
người vắng người
không còn ai để vắng
lông lộng hát với đàn
sóng khuya vỗ nhịp đệm
chẳng ngờ trời rạng đông
- Long...long ago...
so...so...and so...
then so...so...and so...
and so what...now..."

5.

Bay trên trời về Houston
cánh trái chạm người đàn ông da trắng
- How are you? I'm Ngu Yên. Oh, no, ...Tim...

- I'm Paul. Nice to meet you

anh bạn mới quen nói:

- " Người Việt thật khôn ngoan
biến Quận Cam thành phố Việt.."

chắc bạn chưa biết

người Việt trồng xoài ra cam

cánh phải chạm cô á đông

- How are you? Are you Vietnamese?

- Nope, I'am Japanese.

- Oh...konnichiwa

- Sorry, I don't speak Japanese.

Bay trên trời

quen người Việt ngồi sau lưng

bà vói lên cho trái xoài sổng

-" Hái ở Quận Cam. Nhờ anh tặng chị.."

xoài không chút mùi thơm

Tôi kéo hành lý băng qua đường vạch

thấy cô nhật nói điện thoại cầm tay

-" Trời ơi, chờ lâu quá, đến đón mau lên.."

6.

Mẹ tôi

dòng sông hình chữ V

ba tôi

dãy núi hình chữ N

chị tôi

đồng ruộng hình chữ V

anh tôi

rừng đôi hình chữ N

tôi

chữ S

dù thế nào vẫn chữ V

dù thế nào vẫn chữ N

dù thế nào đã chữ S

dù thế nào cam chín phải vàng

dù thế nào xoài chín phải vàng

dù thế nào rễ cam từ nơi mặt trời lặn

dù thế nào rễ xoài từ nơi mặt trăng tàn

dù thế nào nơi tôi về mặt trời sẽ mọc

Ốc Mượn Đời

Người đó thật quái lạ
nằm trong vỏ ốc mượn hồn
nghe vình cửu bao la từ đại dương vũ trụ
sống là chiêm bao hiểu được thấy bình thường
thăng trầm là mưa nắng hiểu được không còn hệ lụy
tình yêu là phần thưởng hiểu được cảm ơn
đúng ra nên gọi: ốc mượn đời

Ta mượn đời nhau sống dở
mỗi lần mỗi tên mỗi cuộc khôi hài
lần này người đó thật quái lạ
như hoa Lưỡi Long nở đỏ cuối mùa
thơ với gai tua tủa
đâm vào trời ưu ái với bàn tay

Ta mượn đời nhau không phải trả
cớ sao không trả phân lời
vì sao sợ lỗ
trước chẳng có gì, sau có nợ gì?

Đêm ngày nối nhau bao la vô tận
chim hót nối vào đé gáy luân phiên
núi lớn hôm nay mai sau núi lớn
triệu năm sau núi là dòng sông
mỗi lần mỗi tên mỗi cuộc sinh tử
chẳng qua lần này dạng hoa Lưỡi Long

Người đó thật quái lạ
núp mĩ trong võ ốc mượn đời
núp mĩ trong võ thi sĩ

Khi Chênh Vên Nhìn Mập Mờ

*Sợ tan vỡ đá ôm nhau thành núi
sợ chia lìa nước quẩn quít thành sông
sợ bóng tối mặt trời mặt trăng luân phiên thấp sáng
sợ cô đơn chim hót thành bầy
sợ quên mình nắng in đời chiếc bóng
sợ cảnh buồn đất trùng điệp nở hoa
sợ lạnh lẽo cây mùa đông chôn lá
sợ ngày mai nên gọi hôm nay*

*Sợ tan vỡ em ôm tình hóa núi
sợ chia lìa em chịu đựng lòng sông
sợ bóng tối em hải đăng chờ đợi
sợ cô đơn em giữ chặt bóng người
sợ quên nhau em bảo tàng dĩ vãng
sợ cảnh buồn em tự hóa thành hoa
sợ lạnh lẽo, em biết không, trước sau gì cũng lạnh
sợ ngày mai, em biết rồi, mai nữa sợ ngày mai*

Little Rock Houston Và Quán Texarkana

*Chiếc xe không người lái
hồn nhiên tụt xuống dốc*

*Từ Houston về Little Rock
dừng lại Texarkana
ăn chiều mùa đông lấp lửng*

*Kỷ niệm như đàn con lãnh tử phiêu du không tin tức
chợt trở về mở cửa tràn vào ôm người cha cô đơn
làm sao không bật khóc dù trăm tĩn nén không rơi nước mắt
con đường này lái xe đã bao lần
quán ăn này ngồi đây đã bao lần
tất cả cử động rồi bất động
rồi cử động
tiếp diễn
lập lại
chỉ chiếc xe không người lái hồn nhiên tụt xuống dốc*

*Bên này đường là Texas
bên kia đường là Arkansas*

tuổi trẻ một thời đi đi về về không ngại đường xa
nửa đêm đến nhà
em vẫn chờ mở toang giấc mộng
kỷ niệm như đàn con lãnh tử thân yêu bất hiểu
chợt về thăm cha rồi lại hải hồ
tâm tư vang động khi cầm lại bàn tay
hơn nửa đời người còn bên nhau bằng lòng thua thiệt
bóng tối bên ngoài bóng tối bên trong
bóng tối cử động rồi bất động
rồi cử động
rồi bất động
chỉ còn
chiếc xe không người lái
hồn nhiên tụt xuống dốc

Tiếp Nhau Một Công Việc Vô Ích

*Khi một thi sĩ qua đời
mang theo chữ nghĩa riêng cùng nhật ký
tan vào hão huyền
treo lại tương lai mong manh trên trang giấy
hay trên thế giới ảo lạc lông bơ vơ*

*Tất cả những thi sĩ qua đời
mang phần lớn thẩm mỹ cùng hy vọng thẩm mỹ
tan vào hão huyền
chồng chất lại lãng quên trong thư viện
hay trong thế giới tử năng không lương tâm*

*Viết cho thật hay
viết cho thật lớn
viết cho thật sâu
viết cho thật vang động
này, những trái tim thổn thức đã mơ gì?
ta tin người biết: chỉ là vô nghĩa
này, những lời rao vặt ảm tình người
Viết cho thật hay vô ích*

viết cho thật lớn vô ích
viết cho thật sâu vô ích
viết cho thật vang vô ích
để khi thi sĩ qua đời
mang theo chữ nghĩa riêng cùng nhật ký
tan vào hão huyền
treo lại tương lai mong manh trên trang giấy
hay trên thế giới ảo lạc lỏng lơ

Trước khi thi sĩ qua đời
đã là vô ích

Thơ Bây Giờ

.....

.....

mưa

không có gì mới

mưa

không có gì lạ

mưa đang rơi

vừa lạ vừa mới

.....

.....

.....

Thấy Từ Đôi Mắt Mù

Người đó sống trong tôi
mơ làm thi sĩ
không vì thơ
vì ánh sáng rửa sạch bóng dơ

Một người là một bóng tối
người và bóng tối là một
kên kên hay chim yén đều không thấy trong đôi mắt mù
vui hay buồn trong tối chỉ là cảm xúc thiếu bình an
thời gian theo bóng tối giả dụ con rắn đen bò vào hang sâu thăm
không gian của bóng tối luôn luôn là hiện tại
không gian tương lai là hoang tưởng từ bóng tối
sống là tối
người đó ở trong tôi
mở cửa thơ cho sáng tràn vào
những gì đã thấy bây giờ thấy sống hơn
con rắn đen bò lên mặt trời hoá trắng
kên kên ăn xác chết thêm dã man
chim yén không mang mùa xuân như sách vở
ai nói cho nhau nghe thời gian là định mệnh

còn không gian là sự việc thi hành
chỉ có ánh sáng khiến người mù thấy được
có thể nào hạnh phúc hơn
khi người mù sáng mắt?

Người đó sống trong tôi
một hôm bỏ đi
để lại con đường sáng hai bên đầy tử tế

Con Này Giống Con Người

1.

*Con này giống con người
nhưng không phải con người*

*Nó biết nói
miệng tuông ra sữa ngọt
người nghe mỗi người một ly đầy rót vào tai
màn nhĩ chết đuối*

*Nó biết nhìn
mắt thu hình người nào người nấy bị thôi miên
người xem thấy mình vào phim thành tài tử
không thấy kên kên chờ trước con người*

*Nó biết cười
toát màu sắc thương yêu giấu dao nhọn
bốc mùi thơm nhân nghĩa giấu thông lọng thắt cổ kẻ dễ tin
cười duyên dáng bằng hồn kịch sĩ không cần sân khấu
nó biết đi, biết chạy, biết quì, biết đứng
biết đứng sai*

biết thiện ác
biết xấu đẹp
biết buồn vui
biết sướng khổ
biết tất cả như người
nhưng không phải con người

Nó nhiều chuyện như ruồi bu vào cặn bã rồi phân phối cặn bã
Nó như quạ đen mang tin xấu khắp nơi
Nó ganh tỵ bất cứ ai như con sói tự nghi ngờ khi soi mình xuống nước
Nó là kim đồng hồ chạy quanh năm chỉ danh vọng tiền tài
Nó không khác gì một tờ bạc giả
Mới nhìn giống người
nhưng không phải con người

2.

Con này ở khắp nơi:
nhà thờ, nhà chùa, nhà thương, chợ, phố, công viên, trường học,
công ty, sở thuế, thất nghiệp, lãnh welfare....
Con này ngồi khắp trang lịch sử
đứng toàn chỗ vinh danh
bò đánh hơi khoái lạc

*Chúng tìm lương thiện, khí khái, tử tế, biết điều.....như thực phẩm
ăn tươi, nuốt sống
Chúng là những quái thai đến từ Thượng Đế
được nuông chiều
được ân sủng
được may mắn
Hàng ngày chúng đày đọa nhiều người chân thật
gạt găm nhiều người ngây thơ
giết chết nhiều người phản kháng
Lạ lùng thay!
Đa số người ta yêu thích con này
Có lẽ
chúng giả người giống hơn người thật*

3.

Nhưng con này không phải con người.

Chuyện Ruồi

Con ruồi bay thật nhanh lao xuống ly sữa gần cạn
bạn có thể tưởng tượng ngậm đầu tiên ngọt ngào biết bao
bơi sung sướng
so với phân, sữa có nhãn hiệu Thiên Đường.

Những ngậm sữa hân hoan dần dần nghẹn thở
đập cánh
vẫy vùng
bay không nổi, cánh ướt nhẹp ước mơ
chân tê liệt
đạp không qua ảo tưởng
Con ruồi sống năm ba ngày
đã làm gì khiến đời ghê tởm?
không trung rộng lớn, hít thở hồn nhiên, bay thế nào cho hết
ly sữa hạn hẹp sao lại chui vào
sặc sụa
dây dựa từng hồi
thở yếu dần
hôn mê.

Người đàn ông nhìn con ruồi qua ly trong
có thể cảm giác nỗi sợ hãi từ đôi mắt lồi cầu nguyện
những cái ngáp khản cấp, không muốn nhưng sữa vẫn tràn vào
con ruồi bắt đầu vào thế giới bóng đêm trong bình minh rực sáng
trôi bập bênh không linh hồn
Ông có ý định cứu vớt
cầm muống lên.

Tuy nhiên con chim ngoài cửa sổ hót thật hay
ông lắng nghe
thánh thót
thoải mái
quên mất
con ruồi chết đuối.

Quảng Cáo Định Mệnh

WEEKLY GRAND

"một ngàn mỗi tuần suốt hai mươi năm"

Mặt ngoài đời sống nhiều màu sắc nhiều quảng cáo nhiều hy vọng nhiều ảo tưởng

che đậy bên trong những con số vô tri đầy hứa hẹn

những đôi mắt thèm thuồng

những ngón tay xung động

những câu nguyện âm thầm

cạo

mất hai đồng

cạo

mất hai đồng

cạo

mất hai đồng

.....

Hai mươi năm sau mất \$2,080 đồng.

WEEKLY LOVE

"mỗi tuần một lần suốt hai mươi năm"

Mặt ngoài đời sống nhiều áp lực nhiều đối trá nhiều mâu thuẫn nhiều ảo vọng

che đậy bên trong cảm xúc đam mê

đôi mắt quay lại nhìn vào hơi thở

đôi tay xoa đều cho ấm vùng tim

cạo

lời một lần

cạo

lời hai lần

cạo

lời ba lần

.....

Hai mươi năm sau lời 2,080 lần.

Có Vú

*Nếu mặt trăng có vú
đàn bà không phải che
Heo nái có nhiều vú
heo cái đâu cần che
Khi hình vẽ có vú
mắt trẻ em bị che
Khi đàn ông có vú
không ai bắt phải che*

*Vú là cái gì?
Khi người nữ nằm ngửa, như gò đất đặt viên đá trên đỉnh
Khi đứng lên, như chiếc phễu đất tiền không dùng chỗ đông người
có lẽ như cái bánh vun gấn hạt anh đào dành cho người thềm ngọt
Nếu không có vú
người nữ có bị che?
Nếu trăng có vú
mây làm sao che?*

Vú là cái gì?

*Chiếc túi da chứa đầy hấp lực
khởi nguồn mặt trắng
nơi trẻ thơ hết đời
nơi dẫu dành đời ngưng tiếng khóc
nơi bàn tay âm thầm thương lượng tình yêu*

*Nếu đàn ông có vú lớn
không chắc gì cần vú phụ nữ*

Già Nô-En Già

*Tôi mặc y phục già nô-en
mang nhiều râu cho nặng thêm nỗi niềm gục mặt
vát chiếc túi đầy đồ chơi trống không
khởi hành từ nhà hộ sinh đến nhà xác
vừa đi vừa phát quà
đi từ xuân ấm qua đông lạnh
học mở nụ cười với mọi người
hô hô hô...nhưng tôi là người Việt nên....he...he...he.....
bạn biết không
phải cười hoài riết cũng vui lây*

*đây, quà của bé
đây, quà của em
đây, quà của bà
đây, quà của ông
không cần phải lén hàng, ma giáo
quà hư vô không hết bao giờ
- sao không cầm lấy?
- có thấy gì đâu*

Tôi mặc y phục già nô-en

khởi hành ngược từ nhà xác đến nhà hộ sinh

vừa đi vừa phát quà:

tiền thắt thành hình quạ đen cú vọ

đậu từ nhà ra tới nghĩa trang

tình ẩn núp trong đồ chơi kích thích

sống không chơi chết làm sao chơi

đanh vọng sáng như đèn pin, đèn điện, đèn sân khấu

sáng chỉ là mặt tối của âm u

quà trần gian đầy tiền-tình-danh vọng

vừa đi vừa phát quà

người người ủa ra nhận lấy

há...há...há...hi...hi...hi...he...he...

cho dù tôi không cười

không cần phải lén hàng, ma giáo

quà trần gian không hết bao giờ

- cảm lấy

- cảm ơn

- cảm lấy

- đổi được không?

- cảm lấy

- cho quà lớn hơn

- cầm lấy
- ê, ông nô-en này già
- ông da vàng không có nhiều quà
- ông da trắng bên kia. quà lớn hơn
- chạy qua da trắng đi, mọi người...anh em ơi...

Không còn ai nhận quà
tôi cởi y phục già nô-en
tháo râu
bỏ túi quà xuống
A! hết tuồng vai người Ngu

Nhức Đầu

Nhức đầu là trạng thái khó chịu

sức đầu cù là

muốn ngủ

tiếc đã say rượu đêm qua

không phải

chai rượu vẫn còn nguyên chưa mở

nhức đầu vì ngổn ngang trong lòng

triệu triệu chuyện đời không ai giải quyết

nghĩ chi cho phiền hà

không phải

chính vì rượu

chai này chưa mở

chai kia đã uống cạn

uống rượu rẻ tiền thường nhức đầu

nhức đầu là rạn thái khó chịu

vì không hiểu tại sao nhức đầu

Thơ Cao Su

*Nhai kẹo cao su
nhả xuống đường
làm dơ thành phố
nhả xuống ghé
làm dơ áo quần
nhả nơi công cộng
như những người làm thơ*

*Những bài thơ như kẹo cao su
dai không dám nuốt
càng nhai càng hết thơm
thổi ra bong bóng
nổ*

*Kẹo cao su
nhai cho thơm miệng
thơ cao su
dùng làm gì?*

Bất Động

*Leo lên nóc nhà chặt cành dừa khô
nhìn qua sân hàng xóm:
bà nằm sát trên đất như chết
ông nằm chồng lên bà như chết
cả hai trần truồng kiêu bị cướp giết chết
chung quanh bất động
khu phố bất động
rựa cắt đứt cành dừa, cành rơi chọt bất động
chân tôi trượt trên mái rồi bất động
tất cả ngừng sống*

*Cành dừa đung đất
tôi đung đất
ông hàng xóm nháp nhô
bà hàng xóm nháp nhô
thành phố nháp nhô
tất cả sống
trừ người nằm bất động*

Cận Thị

Anh ta cận thị càng ngày càng nặng
không còn thấy xa
tự an ủi
" càng ít thấy càng bớt nhiều nhưng "
càng lúc càng cúi sát bàn gỗ
say mê làm thơ
ngắn lên sát màn ảnh
say mê tự chiêm ngưỡng
anh ta cận thị càng ngày càng mù.

" Thơ cần phải khó hiểu "
gõ sắp hàng những chữ không liên hệ
gõ những ý không cần nghĩa liên quan
gõ những tứ quái lạ, quái dị với cảm giác tự sướng
" Thơ cần phải quái "
nếu có ai nói: thơ anh khó hiểu
lòng anh khoan khoái biết bao

Mỗi chữ biểu tượng óc thông thái
cần phải nhiều nghĩa, cao hơn hết là vô nghĩa

Mỗi chữ biểu hiện tứ muốn làm thơ
cần phải ráp sao cho trang trí
Mỗi chữ mỗi tròng pháo tay hoan hô
bài thơ hay nhất.

" Chữ thơ cần ghép hán-nôm-tự chế, gọi là sáng tạo "
Chữ bò ra thụt vào y như chuột nhắt sợ ban ngày
chữ công nhau khô hài y như đám hè hát xiệc
chữ bôi mặt hát bộ la lối không hiểu đóng tuồng gì
chữ làm cho thơ kinh dị đến ngớ ngẩn
chữ làm loạn y như chuột nhắt quấy nhiễu ban đêm
cúi sát xuống gõ cho đúng chữ " thi sĩ "

Anh ta cận thị càng ngày càng nặng
mắt cận
trí cận
lòng cận
với trợ lực của chủ bút
cúi sát xuống
chữ bò ra thụt vào
gõ
gõ

gỗ

.....

.....

...

Anh càng ngày càng cận thị hầu như mù.

Đi Cầu Bằng Miệng

*Nếu con người đi cầu bằng miệng
con rắn không cần giả thiên nga
con sói không cần giả sư tử
họa mi không chết vì nọc độc
hươu nai không chạy vì tiếng gào
Nếu con người đi cầu bằng miệng
đâu cần phải giả hình*

*Tìm đâu ra mặt thật
người người đeo mặt nạ đủ hình đủ dạng đủ sắc đủ màu
có kẻ đeo nhiều kiểu khác nhau
có kẻ chuyên nghiệp đeo một loại
không ai có thể thấy mặt thật của họ
kể cả vợ chồng
mẹ chỉ thấy mặt thật của con cho đến tuổi hiểu biết
cha dạy con đeo mặt nạ khôn ngoan
họ không bao giờ tháo ra kể cả khi đi ngủ
mang mặt nạ bước vào chiêm bao
làm người là đeo mặt nạ sao cho người khác tin là mặt thật*

Nếu con người đi cầu bằng miệng
đâu cần mang mặt nạ trá hình
thiên nga không sợ rụng lông thành rắn
sư tử không sợ khan giọng gầm thành tiếng sói tru
nếu con người đi cầu bằng miệng
sẽ ăn bằng chỗ nào?

- Theo lẽ đương nhiên là hậu môn

Ghi Lên Tường Vách

- Anh làm gì ở đây?

- Thừa, đổi diện bức tường.

- Để là gì?

- Ngắm những dấu râu phong.

- Ông cảnh sát có biết

thời gian ghi trên vách

những ký hiệu nắng mưa

những nắng thấy quá nhiều năm tháng

thấy quá nhiều thế giới đã đoan

những cử chỉ bầy bạ chỗ vắng người

đều bị nắng ghi nhận

- Còn mưa ra sao?

- Mưa dày dạn qua núi rừng sa mạc

qua phố xá làng quê

qua thân thể nhăn nheo hay mượt mà

mưa vào tận nơi hiểm yếu

thu thập nhiều bí mật trong đời

khi người ta nghĩ không ai biết

mưa đã ghi vào mây

*Nắng và mưa viết lại trên vách
những chuyện không ai ngờ
những bức tường lặng lẽ
in lịch sử trần gian*

*- Còn chỗ thấp này là sao?
- Thưa, mưa không hôi nắng không thơm
thiên nhiên thấy chuyện người vô cảm
người thấy chuyện người tự dưng đau lòng
người ghi lên vách nỗi niềm đau thốn
dấu vàng ghi tâm địa hẹp hòi
dấu ó ghi niềm tin trí tuệ
còn mùi khai!*

ghi nín thở nghiêm nghị không cười

Thử

Muốn làm thử thơ kỳ lạ
như các bạn đang sáng tác
bắt đầu sao đây?

Sáng nay thức dậy rất sớm. Thèm cà phê nhưng làm biếng pha. Mở emails. Thấy tin anh vào bệnh viện cấp cứu. Nhìn bên ngoài. Trời đen 3 giờ. Trăng lưỡi liềm mỏng hì. Nhìn như mắt kẻ gian.

Gian ác. Lim dim. Tự sướng
Trăng rình hồn

Còi cứu thương điếu tang
phố cô độc hú
hồn về
Bệnh viện gấp
ngái ngủ
nuốt
anh

Cấp cứu

*hồn ngời dậy
bác sĩ đề xuống
hồn chồm lên
y tá chích kim
hồn dẫy dựa
dao mổ kéo cắt
bác sĩ may
nhốt hồn vào túi rách*

*người nằm im
không biết, ngủ hay chết
người pha trà
lo, dở hay ngon*

Bài thơ này không dùng được vì làm thử thơ kiểu đang thịnh hành nhưng cảm thấy đang lừa dối người đọc. Ráp ý và chữ cho ồn ào, mới đọc như có gì để nói. Đọc lại, chỉ là chữ cho vui. Nên bắt đầu viết lại từ tế và thành thật hơn:

*Sớm thức dậy cùng trăng sắp lặn
đọc email biết anh vào nhà thương
ai cũng bệnh cũng chết vì sao buồn bã
trăng nào chẳng lặn
ly trà nào chẳng cạn*

chỉ vì tôi quen biết anh

Nghe tiếng còi xe cứu thương vọng từ phố ngủ

lòng mềm mềm

lục lại sách của anh

những nhân vật trong truyện anh đều chết

người tỉnh người điên

chàng trai thiếu nữ

bà cụ ông già

thậm chí trẻ em

đều chết

cuối cùng là tác giả

Trăng lưỡi liềm mất một nửa sau mái nhà

dạng bóng đen mọc sừng sáng mờ như quỷ

tôi trả lời email cho chị

không biết viết gì

Sợ Sợ-Chết

Hãy nghĩ đến sự chết thường xuyên tự kỷ ám thị cho quen
Cứ cầu nguyện cần chết đứng đến
nhưng tập nhìn chết như nhìn tượng Chúa tượng Phật
như nhìn người vợ lúc bà đang giận dữ ngăm
Có thể đứng
chết ghen tuông sự sống
con người là nạn nhân.

Bạn hỏi vì sao tôi thích làm thơ về chết
vì tôi sợ mình thiếu can đảm khi thấy nó
Chết là chuyện ghê gớm
tất cả đều sợ hãi
mỗi người đều có thể là bất cứ điều gì cho khỏi chết
chống bệnh
uống đủ thứ lời đồn
uống đủ thuốc bác sĩ (người này rồi cũng chết)
tập thể dục
đọc kinh cầu khẩn
phòng bị
cuối cùng vẫn chết

chết chậm hơn cũng chết
chết chậm hơn sợ chết chậm hơn.
Có nghĩa
không phải sợ chết
nhưng sợ cái sợ (chết)

Tôi nghiền nát nỗi sợ cuối cùng
nghiền ngấm về chết
dự đoán mọi tình huống
tưởng tượng lúc hấp hối
dặn lòng những gì phải làm
chuẩn bị mọi chi tiết
sống với sợ chết thay vì chống đối.

Để có can đảm khi gần kề sự chết
trước hết phải quen thuộc tâm tình về chết
có kết luận nhất quyết về sau- chết.

Tôi kết luận: SAU-CHẾT là HẾT
Chính vì nghĩ rằng CÒN
con người tiếp tục SỢ

Nguyễn thị....Qua Đời 18 Tuổi

*Tại sao Thượng Đế giết chết những thiếu nữ xinh đẹp
họ còn quá trẻ
sao không ban cho những đàn ông cô độc tình ái thâm thương
hoặc ban cho những kẻ bị dâm dục dày vò
để họ không hăm hiếp giết người vô tội?*

*Thượng Đế ơi
Có quá nhiều chuyện tôi không hiểu ngài
dù là nhỏ nhất như chuyện này*

*Không hiểu ngài vì ngài khó hiểu
hay vì ngài không có*

Giỗ Nuôi Ba

*" Khi khôn lớn con sẽ nuôi ba"
thằng bé nói lúc 8 tuổi.*

*62 năm nhào lộn trong đời như hát xiệc
thăng trầm như cá lội xa nguồn
vui buồn như cỏ khô mùa đông-tươi mùa xuân- cháy mùa hạ-bãn khoăn mùa thu
chưa một ngày nuôi ba như đã nói*

*Bây giờ
mỗi năm
nuôi ba trên bàn thờ
một ngày
thật là vô dụng!*

Hôi Miệng

Có khi vợ nói chuyện

hôi miệng

chồng không dám nhìn mặt

không hẳn vì sợ

vì chồng nói chuyện

nhiều lúc

cũng hôi miệng

Đặt

*Đắp chung mền gần ngủ
chồng đặt
vợ la*

*Không lý nào phải đi xa
phức tạp quá
chồng ngẫm nghĩ
như em buồn ngủ mắc đặt thì làm sao?*

Địa Ngục Kiểu Thiêng Đàng

...v...v....

con bé này có bướm

thằng bé này có chim

hèn gì khi biết bay

sinh nhiều chuyện rồi rắm

tội lỗi bắt đầu từ đây

Thượng Đế chỉ cần

sinh con này không bướm

sinh thằng này không chim

không bay được

trần gian sẽ là địa ngục kiểu thiêng đàng

Ngữ Quyền

Sách in đầy
in dày
mở ra trang trắng bóc
không thấy chữ nào.

Sách thư viện trong nhà
mở ra
trang trắng bóc
không thấy chữ nào.

Chuyện gì xảy ra?

Iliad và Odyssey	không thấy chữ
Inferno / Purgatorio / Paradiso	không thấy chữ
Sử Ký Tư Mã Thiên	không thấy chữ
Don Quixote	không thấy chữ
Đường thi	không thấy chữ
Kinh Thi / Luận Ngữ / Xuân Thu	không thấy chữ
Hài Cú	không thấy chữ
Tự Điển	không thấy chữ

<i>Metaphysics of Moral</i>	<i>không thấy chữ</i>
<i>Being and Time</i>	<i>không thấy chữ</i>
<i>Phenomenology of Spirit</i>	<i>không thấy chữ</i>
<i>Thus Spoke Zarathustra</i>	<i>không thấy chữ</i>
<i>Đạo Đức Kinh</i>	<i>không thấy chữ</i>
<i>sách tung tóe</i>	<i>không thấy chữ</i>

Chuyện gì xảy ra?

*Có tiếng xì xào ngoài sân
vén màn cửa
nhìn
triệu tỷ tỷ chữ sắp hàng trong không khí
lặng lẽ
trật tự
biểu tình không bạo động
trời bao la chữ ngút ngàn
trí bao la chữ trống vắng
chữ từ đâu đến? chữ đi về đâu?
triệu tỷ tỷ chữ biểu tình tư cách
mang theo hình ảnh các tác gia bậc thầy
phản kháng bằng biểu ngữ:*

" Hãy trả tự do cho chúng tôi "

" Chúng tôi không phải sinh vật
không phải thiên thần
Chúng tôi là linh hiển khác
không thuộc quyền Thượng Đế "

" Hãy cho chúng tôi khóc bằng nước mắt thật "

" Hãy cho chúng tôi cười khi tim nở hoa "

" Hãy cho chúng tôi quyền sống "

" Đừng bắt chúng tôi phục vụ
trí óc đen tối
trái tim gian hùng
tâm sự man trá
câu chuyện giả tạo
tôn giáo an thần
chính trị tư lợi
tửu thiện mua danh

hạnh phúc bánh vẽ "

" Hãy cho chúng tôi được làm chữ "

" Làm chữ đúng nghĩa là Ngữ Quyền "

Bước vào phòng

tìm những cuốn sách của tôi

mở ra

không thấy chữ

trang đen thui

như hố thẳm

Yêu

Buổi sáng: anh ấy yêu cô ấy

Buổi trưa: anh ấy yêu cô ấy

Buổi chiều: anh ấy yêu cô ấy

Ban đêm: anh ấy yêu cô ấy

Tim vẫn lâng lâng/ mê mê / khi thấy mỹ nhân

Chẳng vì sao cả

Biển có bao giờ hết sóng đâu

Nếu em biết anh yêu cô ấy như thế nào

chắc không nỡ chia lìa

Nếu anh biết em yêu anh như thế nào

chắc không nỡ yêu ai

Chẳng vì sao cả

Nắng có bao giờ chết đâu

Sự Khác Biệt Giữa Yêu và Tình

- Tình yêu chứa ở đâu? trong tim hay trong trí?
- Tình ở trong người. Yêu ở ngoài.

Yêu:

hai người gặp mặt			
không có lý do			
đôi chim bồ câu	quần quít	rĩa lông	đứng sát vào nhau
từ đó	quần quít	đổi lông	sống sát vào nhau

Yêu một mình:

hai người gặp mặt			
một người có lý do			
con chim sẻ nhìn	họa mi	hoàng oanh hoàng yến	buồn rầu
hót tình ca thầm kín			

Tình:

lương tâm như chiếc bóng	hiện ra	khi lửa yêu thấp sáng
khi yêu bao phủ	đẩy tình vào lãng quên	
chiếc bóng lắt đầu	không được	không nên
lửa càng sáng bóng càng lớn lên	không mất	không ròi

Yêu và Tình:

thuận nhau	khoái lạc	hạnh phúc
ngịch nhau	tù túng	khổ đau

Yêu: tự nhiên

gặp nhau

yêu

Tình: qui luật

gặp nhau

yêu

có vợ/chồng rồi

không cho phép

Ai?

Ai có biết túi quần người khác mang bao nhiêu tiền?

Kẻ móc túi:

nhìn hình dạng

ước đoán đồ trang sức

theo dõi cách giao thiệp

rình rập lúc mua hàng

biết được phần nào túi giàu hay túi rách

Không ai biết rõ hơn người vợ

nhưng người vợ vẫn thua người tình.

Ai có biết trong tim người khác giữ bao nhiêu tình?

Chuyên gia tâm lý

thua sở khanh

sở khanh thua bia ôm

bia ôm thua người vợ yêu chồng tận tụy.

Ai có biết trong số mệnh khác còn bao nhiêu sức khỏe?

Bác sĩ

và thầy bói ngang nhau.

Túi mở ra	trả tiền
Tim mở ra	trao tình
Xác mở ra	linh hồn bay mất

Ai là kẻ móc túi linh hồn?

Ai là kẻ bịa ôm số mệnh?

Ai có biết?

Không Cần Thử

*Có người mặc áo ấm vì lạnh
Có người mặc áo ấm vì đẹp
Có người không có áo ấm để mặc
Trời hôm nay đổ tuyết
thử đừng mặc áo ấm
ra ngoài trời
chừng 5 phút*

*Có người có đàn bà để yêu
Có người có đàn bà để không yêu
Có người không có đàn bà
Thử tìm người đàn ông
nằm chung giường
chừng 3 đêm mất ngủ*

*Hãy mặc áo ấm suốt mùa lạnh
Hãy yêu đàn bà suốt đời
Không cần thử*

Cái Đó

*Cái đó, đàn ông lớn nhỏ khác nhau
Bạn ngại ngùng khi tôi nhắc tới
dù bạn mang theo nó suốt ngày
sử dụng nó suốt đời*

*Đừng để nó quá lớn
khiến bạn làm nhiều điều hối hận về sau
Đừng để nó quá nhỏ
phụ nữ sẽ khinh thường*

*Dĩ nhiên, ít khi nó nằm yên
hay nổi nóng
nhất là có đàn bà
hay cựa quậy
khi bị động chạm
 hãy giữ thật chặt
 đừng cho nó thoát ra
 sẽ có những hành vi đáng tiếc*

Cái đó là cái gì?

Cái đó, đàn ông lúc lớn lúc nhỏ

Đừng để quá lớn

để thành thú vật

Đừng để quá nhỏ

để đâm ra hèn

Giữ nó vừa vừa

tùy nghi

lúc nhỏ lúc lớn

Cái đó là tự ái

Tự ái , đàn ông lúc lớn lúc nhỏ

Đừng để quá lớn

để thành thú vật

Đừng để quá nhỏ

để đâm ra hèn

Giữ nó vừa vừa

tùy nghi

lúc nhỏ lúc lớn

Trèo Cao

*Ông không thể trèo cao
vì bệnh máu xâm
chóng mặt
rồi té xuống*

*Chung quanh ông cái gì cũng thấp
vì không thể trèo cao*

*văn ông thấp
thơ ông thấp
hồn ông thấp*

*Tham vọng đẩy ông trèo cao
từ văn giấy đến văn bút
từ thi sĩ đến thi vương
từ thành viên đến chủ tịch
vừa leo vừa run
đến lưng chừng
xây xấp
chóng mặt
khó thở
thả tay
cây bút rơi xuống
tham vọng rơi theo*

*Nằm dài dưới đất
nhìn lên trời cao
ông lại muốn trèo*

Địa Đàng

Già

mang tả

thoải mái

không cần nhớ nhà cầu

Cô y tá trẻ dân Sudan

thay tả

không nhăn mặt

nhìn xuống nói:

- dễ thương.

() tiếng thổ dân ở Sudan: dễ thương và đáng thương cùng một chữ.*

Phố Thiếu Ánh Sáng

Phố thịt đông người
mặt trời chói lọi
đèn đêm sáng choang
chen lấn
hích cùi chỏ
đạp chân
tranh nhau sắp hàng mua
nói xấu nhau để bán
chửi lớn tiếng trên báo
phe đảng
ám hại ngầm
chuyện ấy thường xuyên ở phố thịt

Phố cá đông người
nắng vàng óng ánh
đèn đêm chớp kim cương
hồn tạp
hắt vai
gạt chân
móc túi
mánh khéo
lường gạt
quảng cáo ăn gian
khuyến mãi dụ dỗ
chuyện ấy đương nhiên ở phố cá

Phố phấn son đông nhất
nhiều nhưong nhất
nhiều bí mật nhất
tướt nướt
sờ soạn

bốc hốt
ma cô và tình nhân khác nhau cách làm tình
vợ và tình nhân khác nhau cách trả tiền
chồng và tình nhân giống nhau trên bàn rượu
đánh ghen
tạt ác-xít
chuyện ấy bình thường ở phố phấn son

Phố chữ
mù mờ
đường vắng
người thừa
đi không ai nhìn
trẻ chơi bên lề không để ý
người già thấy vội không quan tâm
phố lặng lẽ
phố nghèo dần
sao lại chen lấn!
sao lại hích cùi chỏ!
sao lại đạp chân!
sao lại phe đảng!
sao lại cự nự!
sao lại nói xấu!
sao lại ghét nhau!
rộng thênh thang thiếu gì chỗ
sao lại bốc hốt!
sao lại sờ soạn!
sao lại tranh giành sắp hàng: mua thứ gì?
sao lại nịnh bợ để bán: thứ này ai mua!

phố chữ
càng lúc càng hết chữ
mặt trời chiều không thấy

Tiệc Đầu Năm

- Xin giới thiệu, đây là độc giả.
- Hân hạnh được gặp.
xin mời vào gặp các tác giả.
- Có độc giả, thiệt hả?
- Mấy năm trước, gặp một lần.
- Lâu quá không gặp, thấy lạ.
- Hình như trẻ hơn xưa.
- Chưa bao giờ thấy độc giả, không biết.
- Mời ngồi đầu bàn.
- Kê gối cao lên, độc giả hơi thấp.
- Nhớ dâng trà.
- Chuẩn bị sách tặng.
- Nhiều sách bưng sao nổi?
- CỬ vài chục người mang ra xe.
- May quá, nếu không, tiệc chỉ toàn tác giả.
- Xuyt, nói nhỏ thôi.

Báo Văn Chương chạy tin lớn:

" Tiệc Năm Mới 2014

hơn 200 tác giả đón tiếp 1 độc giả..."

Làm Thơ Tiếng Việt

Làm thơ tiếng Việt

*hư ảo những giọt sương đẹp trên lá cây
tan biến giữa bình minh sống động*

Thơ Việt

Gió hoang lạnh từ cõi xa xăm

bập bùng giấy vàng mã đốt

Tỉ tê con đôi mẹ ru

đèn dầu thấp vàng lãng mạn

rời

Hip Hop dân ca ba miền

chữ thơ lỏng quảng cáo

trang điểm chữ lộng lẫy

kiêu kỳ

lạ lẫm

vô lương tâm

Thi sĩ Việt

ngán ngẫm

buồn bã

làm thơ cho nhau xem

không khen không chê không thù không oán

cứ làm thơ cho nhau xem

cứ làm thơ không cần xem

cứ làm thơ không cần ai xem

cứ làm thơ

Đúng như vậy

phải làm thơ

dù không ai xem

cho không gian xem

cho thời gian xem
cho lương tâm xem
đốt thêm vàng mã cho sáng
ru con nước gạo thay sữa
tháo điểm trang cho chữ thật lòng
những giọt sương sẽ tan vào không khí
buồng phổi sẽ rục rở bình minh
tế bào sẽ một hôm rộn ràng hơi thở

Xin chào thi sĩ Việt
hãy làm thơ
thật

Đã và sẽ ấn hành sách in và ebooks

- 1- Hoá Ra Nét Chữ Lên Đàng Quấn Quanh. Thơ. 1986. In.
- 2- Tựa Đề Ở Bên Trong. Thơ. 1987. In.
- 3- Hồi Ơi. Thơ. 1991. In.
- 4- Hãy Cho Ta Sống Giùm Đời Nhau. In.
- (5) và Tình. Thơ đôi. 1993. In.
- 6- Thi Sĩ và Tôi. Thơ và tùy luận. 2002. In và ebook.
- 7- Thơ Tóc Bạc. Thơ và tùy luận. 2009. In và ebook.
- 9- Nháp và Nốt. Phần 1. Tùy Luận. 2012. ebook.
- 10- Chấm Hết. Thơ. 2012. ebook.
- 11- Hay Đẹp Tình Cờ 1, 2, 3. Ghi. 2012. ebook.
- 12- Cuối Cùng Là Thơ. Thơ. 2013. ebook.
- 13- Nháp và Nốt. Phần 2. Tùy Luận. 2013 ebook.
- 14- Thơ Federico Garcia Lorca. Phần 1. Chuyển thơ. 2013. ebook.
Thơ Federico Garcia Lorca. Phần 2. Chuyển thơ. 2013. ebook.
- 15- Thơ 2013. Thơ. 2013. ebook.

16- Thơ Tuyển Châu Phi. Phần 1: Nam Phi . Chuyển thơ. 2013. ebook.

Thơ Tuyển Châu Phi. Phần 2: 22 Quốc gia. Chuyển Thơ. 2014. ebook

17- Nháp và Nốt Phần 3. Chuyển thơ và Tùy luận. ebook. 2014

18- Poems on The Run. Diễn thơ. 2014. ebook.

19- Thơ. Thơ Ngu Yên. ebook. 2013. ebook

20- Thơ Tuyển Thế Giới. Phần 1. 2014. ebook.

21- Thơ Bùi Giáng. Nhạc Ngu Yên. Phổ nhạc. ebook. 2014

22- Thơ 2014. Thơ. ebook. 2014.

23- Thơ Pablo Neruda: Phần 1. Phần 2. ebook. 2014.

24- Thơ Octavio Paz. Phần 1. Phần 2. ebook 2015.

=====

Bóng Nắng Khuya. Nhạc. CD 2001.

Hát Không Dám Buồn. Nhạc. CD 2003.

Đợi Chờ Không Biết Đợi Chờ Ai. Nhạc. CD 2004

=====

youtube Thơ Nhạc Ngu Yên:

<http://www.youtube.com/channel/UCuE0Knsmw7Rbu1odEzWIKLw>

A white dove is captured in mid-flight, its wings spread wide, showing the intricate structure of the feathers. The bird is positioned slightly to the left of the center, facing right. Its head is turned slightly towards the viewer, revealing a small, dark eye and a light-colored beak. The background is a dense, textured surface of light-colored, irregular shapes, possibly pebbles or a coarse fabric, which creates a shimmering, almost crystalline effect. The lighting is bright, highlighting the white plumage of the dove and the texture of the background.

T h ơ N g u Y ê n

Thơ